॥ ३९ ॥ आदन्अभक्षयन् ॥ ४० ॥ ४१ ॥ गोरजोभिः च्छुरितेषुकुंतलेषुबद्धंबर्हंवन्यानिप्रसूनानिचयस्यरुचिरमीक्षणंचारुहासश्चयस्यतंच तंच दिदृक्षितदृशः दिदृक्षितादर्शनोत्कंठायुक्तादृशोयासांताः ॥ ४२ ॥ मुकुंदस्यमुखपद्मगतंसारघंमधुअन्हियोविरहस्तस्माज्जातंतापम् सचता

तयोस्तत्सुमहत्कर्मनिशम्यविबुधादयः॥ मुमुचुःपुष्पवर्षाणिचक्रुर्वाद्यानितुष्टुवुः॥ ३९॥ अथतालफलान्या दन्मनुष्यागतसाध्वसाः॥ तृणंचपशवश्चेरुर्हतधेनुककानने ॥ ४० ॥ कृष्णःकमलपत्राक्षःपुण्यश्रवणकीर्त्त नः॥ स्तूयमानोनुगैर्गोपैःसाग्रजोव्रजमाव्रजत्॥ ४१॥ तंगोरजश्च्छुरितकुंतलबद्धबर्हवन्यप्रसूनरुचिरेक्षण चारुहासम्॥ वेणुंक्वणंतमनुगैरनुगीतकीर्तिंगोप्योदिदृक्षितदृशोऽभ्यगमन्समेताः ॥ ४२ ॥ पीत्वामुकुंदमु खसारघमक्षिभृंगैस्तापंजहुर्विरहजंव्रजयोषितोऽन्हि ॥ तत्सत्कृतिंसमधिगम्यविवेशगोष्ठंसव्रीडहासविनयं यदपांगमोक्षम्॥ ४३ ॥ तयोर्यशोदारोहिण्यौपुत्रयोःपुत्रवत्सले ॥ यथाकामंयथाकालंव्यधत्तांपरमाशिषः ॥ ४४ ॥ गताध्वानश्रमौतत्रमज्जनोन्मर्दनादिभिः ॥ नीवींवसित्वारुचिरांदिव्यस्रग्गंधमंडितौ ॥ ४५ ॥ जन न्युपहृतंप्राश्यस्वाद्वन्नमुपलालितौ॥ संविश्यवरशय्यायांसुखंसुषुपतुर्व्रजे ॥ ४६ ॥ एवंसभगवान्कृष्णोवं दावनचरःक्वचित्॥ ययौरामसृतेराजन्कालिंदींसखिभिर्वृतः॥ ४७॥ अथगावश्चगोपाश्चनिदाघातपपीडि ताः॥ दुष्टंजलंपपुस्तस्यास्तृषार्त्ताविषदूषितम्॥ ४८॥ विषांभस्तदुपस्पृश्यदैवोपहतचेतसः॥ निपेतुर्व्यसवः सर्वेसलिलांतेकुरूद्वह ॥ ४९ ॥ वीक्ष्यतान्वैतथाभूतान्कृष्णोयोगेश्वरेश्वरः॥ ईक्षयामृतवर्षिण्यास्वनाथान्स मजीवयत्॥ ५० ॥ तेसंप्रतीतस्मृतयःसमुत्थायजलांतिकात् ॥ आसन्सुविस्मिताःसर्वेवीक्षमाणाःपरस्प रम्॥ ५१ ॥

सांसत्कृतिंपूजाम् कांसत्कृतिंकथंवाकृतांतामाह सव्रीडेति सव्रीडेनसलज्जेनहासेनविनयोयथाभवतितथा यदेतत् किंतत् अपांगमोक्षंकटाक्षदर्शनम् तथातांसत्कृतिंप्राप्येति ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ संप्रतिसद्य एवइताप्राप्तास्मृतिर्यैस्तेसंप्रतीतस्मृतयः यद्वा सम्यक्प्रतीताप्रतिप्राप्तास्मृतिर्यैस्तेतथाइति ॥ ५१ ॥